

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/59/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814211166
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8814211166.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., so sídlom Piaristická 707/25, 911 01 Trenčín, IČO: 47234679, adresa na doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanému: D. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, Z. J. S., t.č.: na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou L. Z., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Vranov nad Topľou o zaplatenie 264,57 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 210,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 18.09.2012 do zaplatenia a nahradiť trovy konania, ktoré pozostávajú z iných trov konania vo výške 9,90 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 71,09 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 264,57 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 51,50 eur a úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 264,57 eur od 09.12.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 03.11.2011 úverovú zmluvu č. 4111012969, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanému poskytnúť dohodnutý úver vo výške 287,10 Eur. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky žalobcu. Poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach v počte 10 po 32,87 eur. Žalovaný bol v omeškani s úhradou svojho záväzku a preto dňa 28.08.2012 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Zároveň si žiadal priznať úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne. Ku dňu podania žaloby predstavuje dlh žalovaného sumu 264,57 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 177,11 Eur, úroku vo výške 14,23 Eur, zosplatennej istiny vo výške 31,35 eur, poistenia vo výške 5,88 eur a poplatok za upomienku II 36 Eur.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril. Súdu sa nepodarilo doručiť predvolanie žalovanému do vlastných rúk, pretože sa zdržiava na neznámom mieste. Šetrením cez Obecný úrad Bystré súd zistil, že žalovaný sa zdržiava na neznámej adrese v Anglicku, preto mu súd uznesením tunajšieho súdu zo dňa 24.11.2015 spisová značka 7C/59/2015 ustanovil opatrovníčku na zastupovanie v konaní, ktorá sa k návrhu nevyjadrila.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 03.11.2015 a zistil tento skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu ani žalobca sa na pojednávanie nedostavili, žiadali aby súd konal v ich neprítomnosti.

Z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 03.11.2011 úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXX na základe, ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 287,10 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v mesačných splátkach po 32,87 Eur a to v 10-mesačných splátkach, spolu vo výške 318,90 eur, pričom dohodnutá úroková sadzba predstavovala 20,76 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 23,1 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 42,36 %. Celkové náklady spotrebiteľa teda predstavovali sumu 31,80 Eur. V závere úverovej zmluvy je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Dolu podpísaný klient svojim podpisom potvrdzuje, že dostal úverové podmienky s kódom ITS111, je s nimi oboznámený, sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. V bode 64 si dohodli, že klient označením balíčka PLUS súhlasí s tým, aby bol poisťníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie PLUS je 0,98 Eur (3,07 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaný mal predpísané splátky vo výške 32,87 Eur mesačne. Žalovaný uhradil iba tri splátky, s ostatnými bol v omeškani.

Listom zo dňa 28.08.2012 s označením ako výzva k úhrade dlhu - pokus o zmier žalobca žalovanému oznámil, že eviduje voči nemu dlžnú pohľadávku vo výške 264,57 Eur s tým, že túto dlžnú sumu má zaplatiť najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy pod následkom vymáhania dlžnej sumy súdnou cestou. Zároveň súdu predložil poštový podací hárok, z ktorého vyplýva, že žalovanému bola zaslaná táto výzva.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „Úverové podmienky“) a žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“)

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa § 3, § 4 hlavy 2 Úverových podmienok úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu zodpovedajúce záväzky klienta.

V zmysle hlavy 3 Účel úveru Úverových podmienok úver spoločnosť poskytuje klientovi za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu. Konkrétny účel je špecifikovaný zmluve.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, ktoré je klient podľa úverovej zmluvy a týchto Úverových podmienok povinný platiť a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky (ak bola v úverovej zmluve dohodnutá), ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (§ 7 hlavy 5 Úverových podmienok).

V zmysle § 3 hlavy 17 Úverových podmienok spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej upomienky. Upomienku je spoločnosť oprávnená poslať taktiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a internetu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej

Podľa § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému vo výške 318,90 Eur, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 28.08.2012 zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral

právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej prívodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V rámci obchodno-záväzkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ak ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal dodávateľ zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, že dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny spolu so zosplatnenou istinou vo výške 208,46 Eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 287,10 Eur a žalovaný uhradil žalobcovi sumu 98,61 eur. Súd všetky žalovaným vykonaného úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle cit. ust. § 566, ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný teda žalobcovi na istine úveru dlží sumu 188,49 Eur a do zvyšku istiny súd žalobu zamietol.

Ďalšou žalobcom žalovanou sumou je nárok na zaplatenie úroku z úveru. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý v úverovej zmluve bol dojednaný vo výške 20,76 %. Z internetovej stránky F. súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka v novembri 2011 činil úrok 13,98 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade neprevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami a preto mal súd zato, že žalobcovi patrí dohodnutý úrok. Kdeže všetky úhrady vykonané žalovaným súd započítal na istinu, na úroku žalovaný dlží žalobcovi celú sumu. Podľa zmluvy celkové náklady sú vo výške 31,80 eur. Podľa zmluvy v týchto nákladoch bolo dohodnuté okrem úroku aj poistenie v bode 64. úverovej zmluvy. Ide o 10 mesiacov po 0,98 eur, spolu 9,80 eur.

Čo sa týka dojednania poistenia pod bodom 64 zmluvy Balíček Plus súd má za to, že poistenie tak ako bolo v predmetnej úverovej zmluve dojednané nezodpovedá ustanoveniam § 788 a nasl. Občianskeho zákonníka o poistných zmluvách. Žalovaný ako klient podpisom zmluvy mal súhlasiť s tým, aby bol poistníkom poistený, pričom dojednané poistné predstavovalo 3,07 % z mesačnej splátky. Žalobca nijako súdu nepreukázal, či skutočne došlo k dojednaniu poistenia, keďže v zmysle zmluvy v prípade nesplnenia podmienok pre prijatie do poistenia bral žalovaný na vedomie, že nemôže byť poistený a pokiaľ k poisteniu pristúpil, poisťiteľ bol oprávnený odmietnuť plniť z uzatvoreného poistenia alebo odstúpiť od poistenia. Žalobca taktiež nepredložil súdu žiaden iný doklad preukazujúci vznik poistenia, prípadne doklad o jeho nevzniknutí. Uvedenie údajov o prijatí súboru poistenia tak ako bolo uvedené v bode 64 predmetnej zmluvy bolo už súčasťou vopred pripravenej zmluvy žalobcom a za takého stavu možno potom s najväčšou pravdepodobnosťou predpokladať, že žalovaný sa pre poistenie nerozhodol po uzavretí úverovej zmluvy a prípadnom zvážení istého rizika, resp. vzniku poistnej udalosti, ale že prijatie už vopred naformulovaného poistenia bolo jednou z podmienok uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy. Takto žalovanému vznikla povinnosť platiť v rámci príslušnej dojednanej splátky aj časť predstavujúcu poistenie. Rovnako aj pri tomto dojednaní mal súd za to, že ide o dojednanie spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto má za to, že žalobcovi nepatrí tento nárok, a keďže toto poistenie bolo započítané do výšky splátok, teda aj úroku, a od dohodnutého úroku 31,80 eur odpočítal sumu poistenia 9,80 eur a súd má za to, že žalobca má nárok na úrok z úveru vo výške 22 eur. Teda žalovaný na istine a úroku z úveru dlží sumu 210,49 eur a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu zamietol.

Zo splátkového kalendára je zrejmé, že žalobca v zmysle zmluvy a úverových podmienok účtoval žalovanému poplatok za upomienku II. v sume 36 eur. Tu súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovanému skutočne boli upomienky zaslané, aj keď zo splátkového kalendára je zrejmé, že podmienky na takýto úkon zo strany žalobcu boli splnené, nakoľko žalovaný si neplnil riadne svoje povinnosti. Súd však považuje sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zaslaním upomienky, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou bola upomienka zaslaná, resp. vykonaná niektorým z ďalších spôsobov tak ako boli uvedené v predmetnom paragrafe, pričom náklady spojené s takýmto spôsobom by boli ešte nižšie, preto súd žalovaným vykonané úhrady na túto položku započítal na úhradu istiny ako uviedol vyššie a nárok na upomienky nepriznal.

Posledným žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie úroku z omeškania, a to vyčíslený úrok vo výške 51,50 eur z čiastky 264,57 eur od 18.09.2012 do 8.12.2014, a úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 264,57 eur od 9.12.2014 do zaplatenia z dôvodu omeškania žalovaného s úhradou splátok. Táto bola suma bola žalobcom kapitalizovaná, vyčíslená. Súd má za to, že žalobcovi

vznikol nárok na zaplatenie sumy 210,49 Eur, ktorá pozostáva z istiny 188,49 Eur, úroku z úveru vo výške 22 Eur, nakoľko v prevyšujúcej časti bol nárok žalobcu zamietnutý. Z priznanej sumy súd preto priznal žalovanému aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,75 % ročne, ktorá výška je súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka spojením s Nariadením vlády ((ku dňu 18.9.2012 základná úroková sadzba L. bola vo výške 0,75 %) od 18.9.2012, teda dňom po uplynutí lehoty poskytnutej žalovanému vo výzve na splatenie (28.8.2012 + 15 dní) do zaplatenia a čo do zvyšku nárok v časti úrokov z omeškania zamietol. Súd výšku úroku z omeškania nekapitalizoval, avšak súd pre úplnosť dodáva, že úrok z omeškania je priznaný vo výške a od dňa ako to žiadal žalobca, len z nižšej sumy, ako to už vyššie odôvodnil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie istiny 210,49 eur, čo predstavuje 80% úspech a úspech žalovaného predstavuje 20 %, teda žalobcovi po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného vzniklo právo na náhradu trov konania v pomere 60%.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 21,58 eur.

Súd priznal právnenému zástupcovi žalobcu odmenu za dva úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - podanie návrhu podľa § 13a ods. 1 písm. a), c) cit. vyhl. spolu v sume 43,16 eur. Trovy právneho zastúpenia teda pozostávajú z odmeny v sume 43,16eur a z režijného paušálu za dva úkony v sume 16,08 eur - 8,04 eur za dva úkony podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. za rok 2015.

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 43,16 eur, režijného paušálu 16,08 eur, a k tomu DPH vo výške 20% z priznaných položiek v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl., teda 20% zo sumy 59,24 eur, t.j. 11,85 eur. Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 71,09 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 60%, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie trov právneho zastúpenia v sume 42,65 eur (60% zo sumy 71,09 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 16,5 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu iných trov v sume 9,90 eur (60% zo sumy 16,50 eur).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.